

La botiga
de Josep Soler

La tria per Andreu Loncà

LA FLOR DE L'ATZAR

Al Temps de les Cireres de Seròs, el pintor i professor Jordi Jové féu una performance amb els alumnes dels instituts de Seròs i de Fraga, en franca barreja. Els convidà a fer un homenatge a la pissarra clàssica estampada en quatre grans pissarres negres i plenes de paraules, frases i dates. Els explicà que era també un homenatge a Manuel de Pedrolo. En concret, rellegí el teatre de l'absurd que va escriure als anys cinquanta, la part de la seua obra que els professors de català postnoucentistes valorem menys. Aquest teatre de l'absurd s'atansa més a la mirada que no pas al discurs travat. He observat que els pintors miren i resten en silenci: balbucegen paraules i, a vegades, lliguen frases, però sobretot miren i senten, i això em fascina. El mateix vaig veure amb Víctor P. Pallarés a l'exposició que va inaugurar a la Casa dels Artistes del carrer Cavallers de Lleida: el pintor enraonava d'"atmosferes", "d'ambients", "de

sensacions" que no es poden dir amb mots: prenia els pinzells per suggerir intuïcions d'aquestes sensacions subjectives als quals el llenguatge no abasta. Així, a Jordi Jové, el vaig trobar l'endemà de la performance, un matí fredós i lluminós de maig, quan bufaven uns cerços inclements i ell passava un vernís i una laca perquè quedessin fixades les paraules escrites en guix pels joves.

Em vaig quedar parat quan explicà que utilitzà uns daus per decidir quines paraules escriure a la pissarra. Interpreto que la lògica del resultat és el menys interessant. Afirmà que, en grups de joves com ara aquests, l'atzar és una forma de descarregar-se de responsabilitats, de desbloquejar-se. M'agrada la idea que els daus, en un moment de bloqueig, trenquin la pura inèrcia que duu a la paràlisi. Després, recordà que els daus queden per terra, oblidats. Ningú no en vol saber res, de l'atzar: tot queda encarrilat. Després mirem la pissarra de les dates temporals que ell volia que fossin sig-

JORDI JOVÉ.

Pintor, escultor i professor de Seròs de gran prestigi que fa obres d'art com la de la imatge.

nificatives. Ens adonem que el professor de secundària hi ha posat cullerada: el professor ha preparat moltes classes i, per ordenar-les, ha fet una cronologia històrica però, a la vida personal, les dates són com paraules escrites a la sorra de la platja. Només el record del noi mort en un accident de trànsit fa poc queda subratllat a dalt de la pissarra, com una esquela sentida.